

UOHSX00JOFYG

PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0042/2024/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-18154/2024/163

Brno 3. 5. 2024

V řízení o rozkladu ze dne 7. 3. 2024 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- **AŽD Praha s. r. o.**, IČO 48029483, se sídlem Žirovnická 3146/2, 106 00 Praha 10, ve správním řízení zastoupeným na základě plné moci ze dne 24. 7. 2023 společností Mazel a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 08164258, se sídlem Belgická 276/20, 120 00 Praha 2,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0489/2023/VZ, č. j. ÚOHS-08100/2024/500 ze dne 21. 2. 2024, vydanému ve správním řízení zahájeném dne 24. 7. 2023 na návrh navrhovatele z téhož dne, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele –

- **Správa železnic, státní organizace**, IČO 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1, ve správním řízení zastoupeného na základě plné moci ze dne 2. 8. 2023 JUDr. Jaromírem Císařem, Ph.D., advokátem, ev. č. ČAK 07145, PORTOS, advokátní kancelář s. r. o., IČO 48118753, se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4,

učiněných při zadávání veřejné zakázky „**ETCS státní hranice Německo – Dolní Žleb – Kralupy n. Vlt**“ v jednacím řízení s uveřejněním, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 21. 3. 2023 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 24. 3. 2023 pod ev. č. Z2023-011521, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 24. 3. 2023 pod ev. č. 2023/S 060–178973, ve znění pozdějších oprav,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 90 odst. 5 a § 152 odst. 5 téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0489/2023/VZ, č. j. ÚOHS-08100/2024/500 ze dne 21. 2. 2024

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení realizované zadavatelem

1. Správa železnic, státní organizace, IČO 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci ze dne 2. 8. 2023 JUDr. Jaromírem Císařem, Ph.D., advokátem, ev. č. ČAK 07145, PORTOS, advokátní kancelář s. r. o., IČO 48118753, se sídlem Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4, (dále jen „**zadavatel**“) jakožto veřejný zadavatel ve smyslu § 4 odst. 1 písm. c) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, v rozhodném znění (dále jen „**zákon**“)¹ zahájil zadávací řízení na veřejnou zakázku „ETCS státní hranice Německo – Dolní Žleb – Kralupy n. Vlt“ (dále jen „**veřejná zakázka**“) zadávanou v jednacím řízení s uveřejněním, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 21. 3. 2023 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 24. 3. 2023 pod ev. č. Z2023-011521, ve znění pozdějších oprav, a v Úředním věstníku Evropské unie dne 24. 3. 2023 pod ev. č. 2023/S 060-178973, ve znění pozdějších oprav, (dále jen „**zadávací řízení**“).
2. Předmětem plnění veřejné zakázky je dle bodu 4.3 zadávací dokumentace vypracování projektové dokumentace a následné zhotovení díla „ETCS státní hranice Německo – Dolní Žleb – Kralupy n. Vlt.“.
3. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla v době jejího vyhlášení stanovena v článku 6 zadávací dokumentace na 12 842 140 000 Kč bez DPH.

II. Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

4. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný k výkonu dozoru nad zadáváním veřejných zakázek a zvláštními postupy podle § 248 ZZVZ, obdržel dne 24. 7. 2023 návrh účastníka zadávacího řízení AŽD Praha s. r. o., IČO 48029483, se sídlem Žirovnická 3146/2, 106 00 Praha 10, ve správním řízení zastoupena na základě plné moci

¹ Pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele je rozhodné znění zákona účinné v okamžiku zahájení zadávacího řízení. Postup Úřadu ve správním řízení se řídí právními předpisy účinnými ke dni zahájení správního řízení.

ze dne 24. 7. 2023 společností Mazel a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., IČO 08164258, se sídlem Belgická 276/20, 120 00 Praha 2, (dále jen „**navrhovatel**“) z téhož dne podle § 250 odst. 1 zákona (dále jen „**návrh**“) proti úkonům zadavatele (vyřízení žádostí o vysvětlení zadávací dokumentace).

5. Dnem, kdy Úřad obdržel návrh, bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) zahájeno správní řízení vedené Úřadem pod sp. zn. ÚOHS-S0489/2023/VZ, jehož účastníky jsou podle § 256 zákona zadavatel a navrhovatel (dále jen „**správní řízení**“).
6. O návrhu navrhovatele rozhodl Úřad nejdříve rozhodnutím ze dne 16. 10. 2023, sp. zn. ÚOHS-S0489/2023/VZ, č. j. ÚOHS-40361/2023/500, (dále jako „**původní napadené rozhodnutí**“). Výrokem I původního napadeného rozhodnutí Úřad v části správní řízení zastavil na základě § 257 písm. h) zákona, neboť v této části návrhu nebyly řádně a včas podány námitky. Výrokem II původního napadeného rozhodnutí Úřad podle § 265 písm. a) zákona zamítl návrh navrhovatele, neboť nezjistil důvody pro uložení nápravného opatření. Výrokem III původního napadeného rozhodnutí Úřad podle § 265 písm. b) zákona zamítl návrh navrhovatele, neboť s výjimkou těch částí, ve vztahu ke kterým bylo správní řízení zastaveno dle výroku I původního napadeného rozhodnutí a návrh zamítnut dle výroku II původního napadeného rozhodnutí, návrh nebyl podán oprávněnou osobou.
7. Proti původnímu napadenému rozhodnutí podal navrhovatel rozklad v rozsahu výroků I a III. O rozkladu rozhodl předseda Úřadu rozhodnutím ze dne 15. 1. 2024, sp. zn. ÚOHS-R0147/2023/VZ, č. j. ÚOHS-01612/2024/163, (dále jako „**původní rozhodnutí o rozkladu**“) tak, že se výroky I a III původního napadeného rozhodnutí ruší a věc se v tomto rozsahu vrací Úřadu k novému projednání. Předseda Úřadu v původním rozhodnutí o rozkladu uvedl, že výroky I a III původního napadeného rozhodnutí jsou nezákonné z důvodu nesprávného posouzení věci. Dle závěrů původního rozhodnutí o rozkladu zadavatel postupoval při vypořádání předmětných žádostí o vysvětlení zadávací dokumentace zákonným způsobem a námitky navrhovatele byly podány včas. Současně předseda Úřadu dospěl k závěru, že navrhovateli nemohla být způsobena újma způsobem vypořádání předmětných dotazů specifikovaných ve výroku III původního napadeného rozhodnutí, protože nebyla splněna nezbytná podmínka existence vzniklé či hrozící újmy na právech navrhovatele, a tedy ani nebyla dána aktivní legitimace navrhovatele k podání návrhu na zahájení řízení o přezkoumání úkonů zadavatele. Jelikož proti výroku II původního napadeného rozhodnutí nebyl podán rozklad, předseda Úřadu paralelně vedl přezkumné řízení sp. zn. ÚOHS-V0005/2024/PZ, kde o pravomocném výroku II původního napadeného rozhodnutí rozhodl samostatně rozhodnutím sp. zn. ÚOHS-V0005/2024/PZ, č. j. 01642/2024/163 ze dne 15. 1. 2024 tak, že výrok II původního rozhodnutí o rozkladu zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání (dále jen „**rozhodnutí o přezkumu**“).

III. Napadené rozhodnutí

8. Dne 21. 2. 2024 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0489/2023/VZ, č. j. ÚOHS-08100/2024/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), jímž rozhodl o zamítnutí návrhu navrhovatele podle § 265 písm. b) zákona, neboť návrh nebyl podán oprávněnou osobou.

9. V napadeném rozhodnutí se Úřad řídil závazným právním názorem vyplývajícím z původního rozhodnutí o rozkladu a z rozhodnutí o přezkumu. Úřad konstatoval, že je namístě vzít do úvahy, v jaké fázi se jednací řízení s uveřejněním (dále jen „JŘSU“) nacházelo v momentě, kdy navrhovatel předmětné dotazy/žádosti o vysvětlení položil. V posuzovaném případě se JŘSU nacházelo teprve ve své první fázi, tj. fázi kvalifikační. V předmětné fázi zadávacího řízení je namístě napadat zejména minimální technické podmínky (v nyní posuzovaném případě příloha č. 19 zadávací dokumentace) a podmínky kvalifikace (čl. 10 až 14 zadávací dokumentace), které jsou neměnné již od zahájení zadávacího řízení. Úřad zdůraznil, že dodavateli není bráněno dotazovat se na jakoukoliv část zadávací dokumentace, nicméně je v tomto konkrétním případě evidentní, že o všem, mimo minimální technické požadavky dle § 61 odst. 4 zákona a podmínky účasti, je možné v průběhu následující fáze se zadavatelem diskutovat a případně zadávací podmínky změnit, neboť zadavatel si v zadávací dokumentaci nevyhradil dle § 61 odst. 9 zákona možnost o předběžných nabídkách dále nejednat.
10. Úřad konstatoval, že předmětné dotazy navrhovatele směřovaly k podmínkám, které jsou dále v druhé fázi JŘSU typicky předmětem jednání a zadavatel o nich evidentně zamýšlí s účastníky zadávacího řízení jednat. Jak konstatoval již předseda Úřadu ve svém původním rozhodnutí o rozkladu, žádný z dotazů č. 47, 51, 52 a 57 nesměřoval k otázce minimálních technických požadavků a lze tak předmětné zadávací podmínky upravovat. Úřad doplnil, že na základě vlastního posouzení dovedl, že ani žádný ze zbývajících dotazů (tj. dotazů č. 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25 a 31) se netýkal minimálních technických požadavků, které jsou vymezeny v příloze č. 19 zadávací dokumentace, přičemž právě uvedené nerozporuje ani sám navrhovatel. Dodavatelé tak v první fázi JŘSU musí počítat s tím, že ve výsledku budou tyto podmínky stanoveny odlišně, než jak byly formulovány v okamžiku, kdy byly podávány žádosti o účast, a tyto podmínky, natož pak jejich vysvětlení, nemohou bez dalšího rozhodovat o účasti či neúčasti dodavatele v zadávacím řízení. V souladu se závazným názorem předsedy Úřadu a s ohledem na fázi posuzovaného JŘSU tak Úřad shledal dotazy navrhovatele za předčasné a v tomto kontextu konstatoval, že odpovědi zadavatele byly relevantní, neboť navrhovatel byl jasně informován o tom, že tyto otázky budou předmětem jednání v další fázi JŘSU, kde budou dále upřesněny, pročež podrobnější vysvětlování je v tuto chvíli zbytečné.

IV. Rozklad navrhovatele

11. Dne 7. 3. 2024 obdržel Úřad proti napadenému rozhodnutí rozklad navrhovatele z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 21. 2. 2024. Rozklad byl tedy podán v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

12. Navrhovatel předně uvádí, že Úřad se vůbec nevyjádřil k jeho argumentům, které uvedl ve vyjádření k podkladům rozhodnutí, které Úřadu zaslal dne 16. 2. 2024. Relevantní argumenty, které navrhovatel předložil, Úřad v rámci napadeného rozhodnutí vůbec nezohlednil a ani se k nim nijak nevyjádřil. Navrhovatel považuje za potřebné na uvedené vyjádření k podkladům rozhodnutí odkázat, přičemž žádá předsedu Úřadu, aby se náležitě vypořádal s argumenty, které jsou v tomto vyjádření uvedeny.
13. Navrhovatel nesouhlasí se závěry Úřadu uvedenými v bodech 128 a 130 odůvodnění napadeného rozhodnutí, ve kterých Úřad uvedl, že v této fázi JŘSU je třeba se především

soustředit na ty části zadávací dokumentace, které jsou podstatné pro podání žádostí o účast ve smyslu možnosti tyto žádosti podat, a je neúčelné se detailně zabývat dotazy směřujícími k zadávacím podmínkám, které mohou být předmětem jednání v další fázi JŘSU. Dle názoru navrhovatele Úřad zadavatelům umožňuje, aby v JŘSU úmyslně zamlčovali a neposkytovali dodavatelům informace o předmětu plnění veřejné zakázky, ačkoliv je znají. Navrhovatel se domnívá, že takový postup je v rozporu s ustanovením § 36 odst. 3 zákona, podle kterého je zadavatel povinen poskytnout dodavatelům zadávací podmínky v podrobnostech nezbytných pro jejich účast.

14. Dále navrhovatel uvádí, že v současné době neexistuje žádná rozhodovací praxe Úřadu ani správních soudů, která by se týkala způsobu vyřizování žádostí o vysvětlení zadávací dokumentace v JŘSU, a to ve fázi před podáním žádosti o účast. Pokud by Úřad tuto skutečnost zohlednil, jistě by nemohl rozhodnout tak, jak rozhodl. Při utváření nové rozhodovací praxe by měl Úřad postupovat velmi obezřetně a měl by mít na paměti, že jeho rozhodnutí bude závazné do budoucna, tzn. že do budoucna zásadním způsobem ovlivní přístup zadavatelů k vyřizování žádostí o vysvětlení zadávací dokumentace. Napadené rozhodnutí i původní rozhodnutí o rozkladu zcela jistě negativním způsobem ovlivní praxi zadavatelů do budoucna, kdy tito se budou zcela záměrně odmítat věnovat ve fázi před podáním žádostí o účast dotazy, které nemají bezprostřední vazbu na kvalifikaci a její prokazování (příp. též na minimální technické podmínky). Tento přístup je dle názoru navrhovatele nesprávný, neboť zadavatelé by měli řádně odpovídat na jakékoliv dotazy, které po zahájení zadávacího řízení obdrží od potenciálních dodavatelů (za předpokladu, že informace pro účely přípravy odpovědi znají). Navrhovatel si je vědom toho, že na některé dotazy zadavatel nemusí být v době, kdy běží lhůta pro podání žádostí o účast, schopen odpovědět, ovšem na straně zadavatelů by měla být co největší snaha poskytnout dodavatelům maximum informací, kterými v daném okamžiku disponují. Dle názoru navrhovatele zadavatel v této věci prokazatelně tímto způsobem při vyřizování žádostí o vysvětlení zadávací dokumentace nepostupoval, čemuž nasvědčuje i to, že v rámci rozhodnutí o námitkách byl následně schopen na položené dotazy poskytnout detailnější odpovědi, resp. informace.
15. V další části rozkladu se navrhovatel vyjadřuje k právnímu posouzení ze strany Úřadu, že navrhovatel nebyl aktivně legitimován k podání návrhu, neboť nebyla splněna podmínka existence vzniklé či hrozící újmy na jeho právech. Navrhovatel s tímto právním posouzením z následujících důvodů nesouhlasí.
16. V prvé řadě navrhovatel poukazuje na to, že předmětná veřejná zakázka byla zahájena dne 21. 3. 2023, tj. v době, kdy ještě nebyla v účinnosti novela zákona – zákon č. 166/2023 Sb., kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**novela zákona**“). S ohledem na tuto skutečnost se v případě veřejné zakázky uplatní pravidlo uvedené v § 242 odst. 4 zákona ve znění před jeho novelou, podle kterého v případě JŘSU je nutné podat námitky proti zadávací dokumentaci do okamžiku skončení lhůty pro podání předběžných nabídek. Na námitky, které budou podány po tomto okamžiku, bude zadavatelem hleděno jako na námitky opožděné. Následně je možné ze strany účastníků zadávacího řízení zpochybňovat už jen zadávací podmínky, které byly upraveny v návaznosti na jednání, jež proběhlo mezi zadavatelem a kvalifikovanými účastníky JŘSU. Navrhovatel je toho názoru, že Úřad v napadeném rozhodnutí i předseda Úřadu v původním rozhodnutí o rozkladu tuto skutečnost opomenuli a při svém rozhodování vycházeli pouze

ze znění zákona po účinnosti zmíněné novely. Navrhovatel dále odkázal na rozhodnutí Úřadu ze dne 12. 2. 2021, sp. zn. ÚOHS-S0530/2020/VZ.

17. Novela zákona tak přinesla změny, kdy se nově vztahuje na všechny námitky proti zadávacím podmínkám, nikoli proti zadávací dokumentaci. Navrhovatel cituje z důvodové zprávy k ustanovení § 242 odst. 4 zákona, podle níž *„odstraňuje se také zvláštní úprava pro podání námitek v případě jednacího řízení s uveřejněním. (...) Není totiž vhodné rozlišovat, kdy byla zadávací podmínka stanovena (zda již v zadávací dokumentaci nebo při následném jednání), neboť z hlediska dodavatele se může stát problematickým plnění původně stanovených podmínek při zařazení podmínky nové.“*
18. Přístup prezentovaný předsedou Úřadu v původním rozhodnutí o rozkladu navrhovatel považuje za aplikovatelný pouze v případě zadávacího řízení realizovaného po účinnosti novely zákona, kdy je možné zadávací podmínky zpochybnit námitkami do konce lhůty pro podání nabídek (tedy do konce lhůty pro podání finálních nabídek).
19. S ohledem na to, že námitky proti zadávací dokumentaci je možné podávat pouze a jen do okamžiku lhůty pro podání předběžných nabídek, a vzhledem k tomu, že dodavatelé nemohou předem vědět, jaké zadávací podmínky budou v jednací fázi upraveny (změněny) a jaké nikoliv, zadavatel by měl vždy poskytnout relevantní odpovědi na položené dotazy, a to již od okamžiku zahájení zadávacího řízení. Konstatování Úřadu, že vysvětlovat zadávací podmínky, které mohou být předmětem jednání, je neúčelné, neboť jejich finální podoba je nejistá a účastníkům zadávacího řízení bude dána možnost namítnat případně jejich finální podobu, je dle názoru navrhovatele nesprávné. Navrhovatel totiž musí zadávací podmínky zpochybnit do konce lhůty pro podání předběžných nabídek, přičemž v další fázi může zpochybnit pouze a jen zadávací podmínky, které byly upraveny v návaznosti na realizovaná jednání.
20. Předseda Úřadu ani Úřad tak dle názoru navrhovatele vůbec nezohlednili, že některé zadávací podmínky, u nichž zadavatel připustil možné úpravy v navazující fázi JŘSU, nebudou vůbec upraveny. Pokud by tedy navrhovatel čekal s dotazy a následně příp. též s námitkami až na jednací fázi, jak mu radí předseda Úřadu v původním rozhodnutí o rozkladu, mohl by se připravit o možnost zpochybnit zadávací podmínky, které nakonec nebyly v důsledku jednání vůbec modifikovány.
21. Úřad i jeho předseda podnikatelské riziko významně rozšiřují a podřazují pod něj skutečnosti, které pod něj jistě nespádají. Úřad svým přístupem dovoluje zadavateli, aby tento nesděloval o veřejné zakázce dodavatelům informace, které mají zásadní vliv na rozhodnutí navrhovatele, ale též i dalších potenciálních dodavatelů, o účasti v zadávacím řízení na veřejnou zakázku. Zodpovídání dotazů, které se týkají plnění veřejné zakázky, ve fázi před podáním žádostí o účast, je pro navrhovatele (i další dodavatele) potřebné, neboť nedostatečné informace o plnění veřejné zakázky a o předmětu veřejné zakázky, jsou způsobilé odradit dodavatele od podání žádosti o účast.
22. Úřad v rámci své rozhodovací praxe konstantně prosazuje, aby ze strany zadavatelů byla v případě veřejných zakázek zajišťována co možná nejširší hospodářská soutěž. Úřad a předseda Úřadu však ve svých rozhodnutích majících vazbu k tomuto správnému řízení tuto svoji dosavadní praxi popírají, a naopak nepřímo radí a umožňují zadavatelům, aby tito při realizaci JŘSU neposkytovali v první fázi zadávacího řízení informace o předmětu plnění

veřejné zakázky. Tento postup má dle názoru navrhovatele negativní vliv na hospodářskou soutěž a její rozsah – dochází k omezení hospodářské soutěže.

23. V závěru rozkladu navrhovatel uvádí, že byl aktivně legitimován k podání návrhu. Pokud by Úřad zohlednil výše uvedené skutečnosti, nebylo by v žádném případě možné dospět k závěru, že navrhovatel není aktivně legitimován k podání návrhu. Navrhovatel rovněž odkazuje na svůj návrh a všechna další vyjádření, která učinil v průběhu tohoto správního řízení, přičemž žádá, aby skutečnosti v nich uvedené byly náležitě zohledněny.

Závěr rozkladu

24. Navrhovatel se rozkladem domáhá, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání. Současně žádá, aby předseda Úřadu přehodnotil své závěry uvedené v původním rozhodnutí o rozkladu, aby byly v souladu se zákonem.

V. Řízení o rozkladu

25. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis spolu se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

Vyjádření zadavatele k rozkladu navrhovatele

26. Zadavatel ve vyjádření ze dne 14. 3. 2024 k rozkladu uvádí, že navrhovatel v bodě 5 rozkladu zcela účelově vybral jednu větu z odůvodnění bez toho, aby ji zasadil do kontextu s předchozí a navazující částí odůvodnění napadeného rozhodnutí. Záměrem zadavatele určitě není, jak se jej navrhovatel snaží nařknout, aby vědomě a úmyslně zamlčoval a neposkytoval dodavatelům informace o předmětu plnění veřejné zakázky. Zadavatel v takovém postupu nevidí pro sebe žádnou výhodu, jelikož cílí na to, aby obdržel co nejkvalitnější plnění za odpovídající cenu, což může být zajištěno jedině zabezpečením co nejširší hospodářské soutěže.
27. Dle názoru zadavatele navrhovatel byl zcela jistě oprávněn k předložení uvedených dotazů. Ve fázi zadávacího řízení před koncem lhůty pro podání žádostí o účast však není zřejmá přesná podoba všech zadávacích podmínek. Pevně jsou stanoveny v souladu s § 60 odst. 4 (sic)² zákona pouze minimální technické podmínky a kvalifikační podmínky. Tyto jsou pro podání žádosti o účast zcela stěžejní. Pokud se ale navrhovatel dotazuje na podmínky, které jsou stanoveny toliko obecně, aby o nich mohlo být s účastníky zadávacího řízení možné případně jednat, měnit je a dosáhnout tak poskytnutí co nejvýhodnějšího plnění, zadavatel nevidí důvod přistupovat k jejich neomezenému vysvětlování ve fázi před uplynutím lhůty pro podání žádostí o účast, jelikož nejsou pro podání žádosti o účast rozhodné. Jak již zadavatel uvedl ve svých předchozích vyjádřeních, vůbec není vyloučena možnost úpravy podmínek dotazovaných navrhovatelem v návaznosti na jednání s účastníky zadávacího řízení.
28. Zadavatel opětovně uvádí, že na dotazy navrhovatele odpověděl řádně a poskytl mu maximum informací, kterými v daném okamžiku disponoval, a to s ohledem na to, že je možné, že dojde ke změně předmětných zadávacích podmínek. Zadavatel se ztotožňuje s názorem předsedy Úřadu v bodě 62 odůvodnění původního rozhodnutí o rozkladu, že „*vysvětlovat zadávací podmínky, které mohou být předmětem jednání, je skutečně neúčelné, neboť jejich finální*

² Navrhovatel má nejspíše na mysli § 61 odst. 4 zákona – pozn. předsedy Úřadu.

podoba je nejistá a účastníkům zadávacího řízení bude dána možnost namítat případně jejich finální podobu“. Předseda Úřadu rovněž správně usoudil, že dotazy navrhovatele směřovaly k marginálním smluvním podmínkám, přičemž se nejednalo o dotazy ve vztahu k minimálním technickým podmínkám nebo kvalifikačním podmínkám, když uvedl, že „každý z dodavatelů, stejně tak jako zadavatel, musí počítat s možností, že ve výsledku budou tyto podmínky stanoveny odlišně, než jak byly formulovány v okamžiku, kdy byly podávány žádosti o účast. *Nejedná se o zadávací podmínky, jejichž stanovení, tím spíše pak jejich další vysvětlení, by bylo pro podání žádosti o účast nezbytné“.* Dotazy na marginální zadávací podmínky tak dle názoru zadavatele nemohly představovat stěžejní skutečnost, na základě které by se dodavatelé rozhodovali zúčastnit zadávacího řízení. Zadavatel se nedopustil porušení § 36 odst. 3 zákona, neboť zadávací podmínky byly stanoveny v dostatečných podrobnostech nezbytných pro účast dodavatelů v zadávacím řízení. Tuto skutečnost potvrzuje i sám navrhovatel, který podal žádost o účast v zadávacím řízení.

29. Ve vztahu k nedostatku aktivní legitimace navrhovatele zadavatel uvádí, že navrhovatel má možnost podat námitky proti zadávacím podmínkám do okamžiku skončení lhůty pro podání předběžných nabídek. Toto právo nebylo a není nijak omezeno. Aplikací zákonné úpravy nemůže na straně navrhovatele vzniknout újma. Ať již by zadavatel dovedl na dotazy navrhovatele kvalifikovaně odpovědět již ve fázi před koncem lhůty pro podání žádosti o účast, či nikoliv, navrhovatel by stejně měl možnost podat námitky proti zadávací dokumentaci do konce lhůty pro podání předběžných nabídek. Navíc, podání námitek proti zadávací dokumentaci není nijak podmíněno předchozím podáním žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace. Dle názoru zadavatele se navrhovatel zabývá lhůtou, která není pro obsah napadeného rozhodnutí relevantní. V napadeném rozhodnutí není tvrzeno, že navrhovatel zmeškal lhůtu pro podání námitek proti zadávací dokumentaci. Námitky navrhovatele ani nesměřovaly proti zadávací dokumentaci, nýbrž proti vysvětlení zadávací dokumentace. Navrhovatel má v současnosti stále možnost napadnout zadávací podmínky do skončení lhůty pro podání předběžných nabídek, tj. má možnost podat námitky proti kterékoli zadávací podmínce, a v případě změny určité zadávací podmínky po konci lhůty pro podání předběžných nabídek má pak možnost podat námitky i proti této změně.
30. Zadavatel dále uvádí, že veškeré informace poskytnuté dodavatelům jsou obsaženy v zadávací dokumentaci a jejích přílohách. Pokud zadavatel nějaké informace přesněji nespécifikoval, je to dáno tím, že v souvislosti s nimi očekává jednání, které teprve může rozhodnout jejich finální podobu. Znovu je přitom potřeba zopakovat, že navrhovateli zůstává zachováno právo podat námitky vůči každé jednotlivé zadávací podmínce (i modifikované), a to ve lhůtách stanovených v § 242 zákona.
31. Jelikož se v případě předmětných dotazů jednalo toliko o marginální podmínky, které nejsou stěžejní pro rozhodování o podání žádostí o účast, nemohlo v důsledku zadavatelova odkazu na další fázi zadávacího řízení dojít na straně navrhovatele k hrozbě nebo přímo vzniku újmy.
32. S ohledem na výše uvedené zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí potvrdil a rozklad navrhovatele zamítl.

Stanovisko předsedy Úřadu

33. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy a dále správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise jsem dospěl k následujícímu závěru.
34. Úřad napadeným rozhodnutím rozhodl správně a v souladu s právními předpisy.
35. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil k potvrzení napadeného rozhodnutí a zamítnutí rozkladu.

VI. K námitkám rozkladu a důvodům potvrzení napadeného rozhodnutí

K námitce nezohlednění vyjádření navrhovatele ze dne 16. 2. 2024 k podkladům rozhodnutí

36. S ohledem na to, že se rozkladové námitky překrývají s tímto vyjádřením navrhovatele k podkladům rozhodnutí, vyjádřím se k nim souhrnně v tomto rozhodnutí (viz dále). V této souvislosti podotýkám, že v souladu s konstantní judikaturou Nejvyššího správního soudu tvoří rozhodnutí prvního stupně a rozhodnutí o odvolání (rozkladu) podaném proti němu jeden celek (viz např. jeho rozsudky č. j. 5 Afs 16/2003-56, č. j. 9 As 64/2007-98, č. j. 4 Ads 114/2011-105, č. j. 6 Ads 134/2012-47, č. j. 6 As 161/2013-25 nebo č. j. 4 As 207/2020-40).

K námitkám navrhovatele vztahujícím se k vysvětlování zadávací dokumentace v jednotlivých fázích JŘSU

37. Argumentaci navrhovatele lze v rámci tohoto okruhu rozkladových námitek shrnout tak, že nesouhlasí s tím, že zadavatel neodpověděl na jeho žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace konkrétně a omezil se pouze na univerzální odpověď, že se „*nejedná o podmínky, které měly dopad pro podání žádosti o účast a prokazování kvalifikace. V dalším průběhu zadávacího řízení bude upřesněno*“.
38. Stejně jako v původním rozhodnutí o rozkladu musím konstatovat, že je nutné vzít v potaz, v jaké fázi se zadávací řízení nacházelo v době, kdy navrhovatel podal námitky, návrh a rozklad. V tomto případě se JŘSU nacházelo ve své první fázi, tj. fázi kvalifikační (ta začíná uveřejněním oznámení o zahájení zadávacího řízení a končí posuzováním kvalifikace, příp. vyloučením nekvalifikovaných účastníků), a proti jakým úkonům zadavatele směřovaly námitky a návrh navrhovatele (vysvětlení zadávací dokumentace). V této fázi bylo možné námitkami napadat zejména minimální technické podmínky (příloha č. 19 zadávací dokumentace) a podmínky kvalifikace, tj. články 10-14 zadávací dokumentace (10. *Požadavky Zadavatele na kvalifikaci dodavatelů*; 11. *Základní způsobilost dle § 74 a § 75 ZZVZ*; 12. *Profesní způsobilost dle § 77 ZZVZ*; 13. *Ekonomická kvalifikace dle § 78 ZZVZ*; 14. *Technická kvalifikace dle § 79 ZZVZ*). Je sice právem dodavatele dotazovat se na jakoukoli část zadávací dokumentace, avšak s ohledem na tento konkrétní případ, kdy si zadavatel nevyhradil dle § 61 odst. 9 zákona možnost o předběžných nabídkách nejednat, je zřejmé, že vše, mimo minimální technické požadavky dle § 61 odst. 4 zákona a podmínky účasti, je možné v průběhu jednací fáze se zadavatelem diskutovat a zadavatel může takové zadávací podmínky změnit. V takovém případě má sice dodavatel možnost pokládat dotazy i k těmto částem, avšak lze

chápat a také akceptovat stanovisko zadavatele, že v této fázi řízení je třeba se soustředit na ty části zadávací dokumentace, které jsou podstatné pro podání žádosti o účast ve smyslu možnosti tyto žádosti podat. Je tomu tak proto, že vysvětlovat zadávací podmínky, které mohou být předmětem jednání, je neúčelné, neboť jejich finální podoba je nejistá a účastníkům zadávacího řízení bude dána možnost případně namítat podle § 241 zákona jejich finální podobu.

39. Zadavateli je třeba dát opětovně za pravdu v tom, že žádosti navrhovatele o vysvětlení zadávací dokumentace směřovaly k marginálním smluvním podmínkám, o kterých zadavatel zamýšlí s účastníky zadávacího řízení jednat, resp. které jsou v průběhu JŘSU typicky předmětem jednání. Zároveň se nejedná o minimální technické požadavky ve smyslu ustanovení § 61 odst. 4 zákona, a proto je lze v průběhu zadávacího řízení upravit. Z uvedeného důvodu tyto podmínky, resp. jejich vysvětlení, nemohou již bez dalšího rozhodovat o možnosti účasti či neúčasti žádného z dodavatelů v zadávacím řízení; každý z dodavatelů, stejně tak jako zadavatel, musí počítat s možností, že ve výsledku budou tyto podmínky stanoveny odlišně, než jak byly formulovány v okamžiku, kdy byly podávány žádosti o účast. Nejedná se tak o zadávací podmínky, jejichž stanovení, tím spíše pak jejich další vysvětlení, bylo pro podání žádosti o účast nezbytné.
40. Navrhovatel se nesprávně domnívá, že Úřad napadeným rozhodnutím poskytuje zadavatelům „bianco šek“, aby postupovali netransparentně. Pokud je navrhovatel nespokojen s kvalitou odpovědí na žádost o vysvětlení zadávací dokumentace, může podat námitky proti zadávacím podmínkám, např. že předmět veřejné zakázky není stanoven dostatečně konkrétním způsobem.
41. Navrhovatel *de facto* požaduje, aby zadavatel měl na vše konkrétní odpověď už v první fázi JŘSU. Kdyby se ale zadavatel pokusil detailně odpovědět na všechny dotazy již v této fázi zadávacího řízení, mohl by poskytnout informaci, která bude zavádějící, neboť se v jednacích fázích JŘSU změní. Není tak jasné, co by navrhovatel takovou odpovědí získal. Neztotožňuji se tudíž s názorem navrhovatele, že neobdržení detailnější a konkrétnější odpovědi na jeho dotazy mu bylo s to způsobit újmu. Navrhovatel byl transparentně informován o tom, že předmětné otázky budou upřesněny a zadavatel mu nebude vysvětlovat podmínky, které po uskutečnění jednacích fází nemusí platit nebo u nich dojde k zásadní změně.
42. Úřad v napadeném rozhodnutí dovedl, že odpovědi zadavatele na žádosti navrhovatele o vysvětlení zadávací dokumentace nemohly způsobit ani vytvořit riziko újmy na právech navrhovatele. Navrhovatel s tímto závěrem Úřadu nesouhlasí, neboť informace týkající se nastavení a fungování smluvního vztahu mohou zásadním způsobem ovlivňovat dodavatele v jeho rozhodování o tom, zda se zúčastní či nezúčastní zadávacího řízení. Dle názoru navrhovatele Úřad zcela přehlíží tu skutečnost, že informace týkající se smluvního vztahu jsou pro dodavatele zcela klíčové a jsou způsobilé je odradit od účasti v zadávacím řízení.
43. Ve vztahu k této námitce konstatuji, že zadavatel po podání žádosti o účast pouze posuzuje splnění kvalifikace. Dodavatel, který podá žádost o účast, následně není povinován podáním předběžné nabídky. Dodavatel splňující podmínky kvalifikace či minimální technické podmínky může bez většího rizika podat žádost o účast, neboť o sporných otázkách může v následující fázi jednat. Pokud navrhovatel spatřuje problém v nastavení fungování smluvního vztahu,

v jednací fázi JŘSU se může pokusit přesvědčit zadavatele o nutnosti změn, případně může podat námitky.

44. Z obsahu dokumentace o zadávacím řízení je seznatelné, že navrhovatel podal žádost o účast. Pokud splní kvalifikační podmínky, postoupí do další fáze JŘSU, ve které může napadnout námitkami veškeré zadávací podmínky (mimo zákonných výjimek). Tyto námitky může podat až do skončení lhůty pro podání předběžných nabídek. Všechny předběžné nabídky splňující požadavky zadavatele postoupí do finální fáze JŘSU – jednání o předběžných nabídkách, a navrhovatel opět bude mít možnost až do skončení lhůty pro podání řádných nabídek napadnout námitkami zadávací podmínky, které byly v jednací fázi vyjednány. Tato logická posloupnost podávání námitek v JŘSU je v souladu se zákonem, neboť až v rámci jednání o předběžných nabídkách se může změnit zadávací podmínka, která platila ve lhůtě pro podání předběžných nabídek. To znamená, že navrhovatel může námitkami napadnout i zadávací podmínku, která byla změněna až při jednání o předběžných nabídkách, a může rovněž napadnout i zadávací podmínku, která v důsledku jednání o předběžných nabídkách byla odstraněna. Názor navrhovatele, že by se jednalo o opožděné námitky, tak není správný.
45. Navrhovatel zaměňuje jednotlivé fáze JŘSU a dovozuje pak nesprávné závěry ohledně možnosti procesní obrany formou námitek. Pokud se navrhovatel zeptá žádostí o vysvětlení zadávací dokumentace na konkrétní zadávací podmínku a dostane od zadavatele generickou odpověď, že se o ní bude jednat, samozřejmě může podat námitky i návrh proti takové zadávací podmínce, nicméně v momentě, kdy v rámci jednání dojde k její změně, bude správné řízení zastaveno. Uvedené platí, i pokud by navrhovatel obdržel konkrétní odpověď a námitkami by napadl zadávací podmínku ve znění této konkrétní odpovědi.
46. Uvedeno na konkrétním příkladu dotazu navrhovatele a odpovědi zadavatele:
- „a) Z žádné části zadávací dokumentace není zřejmé, které konkrétní přejezdy se požaduje vybavit uvedenými závory s kloubem. Může zadavatel poskytnout tuto relevantní informaci?*
- b) V případě aplikace žádáme o poskytnutí požadavků, které budou kladeny na kloubová břevna (technické specifikace, požadavky, kontrola celistvosti apod.).“*
- Zadavatel odpověděl na tyto dotazy následovně: *„Nejedná se o podmínky, které by měly dopad pro podávání žádostí o účast a prokazování kvalifikace. V dalším průběhu zadávacího řízení může být v případě přetrvávajících nejasností upřesněno.“*
47. Na tomto dotazu lze ilustrovat, že navrhovatel nepotřebuje nic vysvětlit, nýbrž požaduje detailní informace ohledně počtu železničních přejezdů zajištěných závory s kloubem a u těchto zajištěných přejezdů chce znát přesnou specifikaci požadavků na kloubová břevna. Pokud by zadavatel požadoval např. pouze jedno technické řešení zabezpečení železničního přejezdu, pak se dodavatel může v rámci žádosti o vysvětlení dotázat, zda zadavatel uvedené technické řešení zabezpečení považuje za konečné řešení nebo je ochoten připustit zabezpečení přejezdů i jiným způsobem. Při takto konkrétní žádosti na konkrétní zadávací podmínku by zadavatel musel odpovědět konkrétně, jinak by postupoval netransparentně. Nicméně v posuzovaném případě se jedná o jinou situaci, neboť zadavatel v první fázi JŘSU nemusí vědět, na kolika železničních přejezdech bude zabezpečení řešeno závory s kloubem, a proto navrhovateli nemohl odpovědět konkrétně. Tato zadávací podmínka teprve bude diskutována v rámci jednání o předběžných nabídkách. Pokud má navrhovatel za

to, že zadavatel již v tuto chvíli musí znát počet železničních přejezdů zabezpečených závorami s kloubem, pak může podat námitky proti netransparentně vymezené zadávací podmínce, nikoliv však proti vysvětlení zadávací dokumentace. Právě uvedené platí obdobně i o dalších dotazech navrhovatele.

48. Snaha navrhovatele získat co nejvíce informací a tím vylepšit své postavení, je pochopitelná. Nicméně v této prvotní (kvalifikační) fázi JŘSU nemůže povětšinou počítat s detailním zodpovězením všech jeho dotazů, neboť některé zadávací podmínky teprve budou předmětem jednání s kvalifikovanými účastníky zadávacího řízení, kteří podají předběžné nabídky. Jakkoliv je zřejmé, že u zvažování podání žádostí o účast může být pro dodavatele podstatná celá řada okolností, v této fázi je to primárně úvaha o tom, zda jde o předmět plnění, který je schopen realizovat, o jehož plnění má zájem a ve vztahu k němuž splňuje kvalifikační požadavky. Až v jednacích fázích JŘSU vyplyne finální a závazná podoba všech zadávacích a smluvních podmínek. Zatímco některá nastavení zadávacích, technických nebo smluvních podmínek mohou být jednomu dodavateli překážkou, jinému naopak mohou vyhovovat.
49. Domnívám se, že rizika, která navrhovatel zmiňuje, jsou běžná a standardní podnikatelská rizika, navíc ve fázi, kdy navrhovatel z důvodu neznalosti odpovědí na jeho dotazy nehrozí újma. Žádostí o účast vyjadřuje dodavatel jednak svůj zájem o samotné jednání a jednak o zakázku jako takovou. Zároveň pak prokazuje zadavateli, že splňuje jeho požadavky na kvalitu dodavatele (že jde o partnera, se kterým může zadavatel o předmětném plnění jednat) tím, že splňuje kvalifikační požadavky. Skutečnost, že dodavatel projde kvalifikačním sítím, však neznamená, že bude mít o veřejnou zakázku zájem i po jednacích fázích. Neznamená to ani, že bude nucen podat předběžnou nabídku či následně nabídku, pokud si rizika vyhodnotí jako příliš vysoká. Pokud vyhodnotí, že nemůže podat nabídku např. kvůli nezákonným zadávacím, technickým nebo smluvním podmínkám, pak je namísto podat v zákonné lhůtě námitky a případně návrh.
50. Lze tedy shrnout, že obecný charakter odpovědí na žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace v první fázi JŘSU nepředstavuje pro navrhovatele hrozící újmu. Hrozící újma by připadala zejména v úvahu, pokud by mu kvalifikační podmínky bránily z důvodu jejich nezákonnosti podat žádost o účast, což však navrhovatel v šetřeném případě nenamítal. Úřad tedy rozhodl správně, když dospěl podle § 265 písm. b) zákona k závěru, že navrhovatel nebyl oprávněn k podání návrhu.

K argumentaci navrhovatele vztahující se k novele zákona a fázím JŘSU

51. Navrhovatel v rozkladu uvedl, že Úřad v napadeném rozhodnutí a ani předseda Úřadu v původním rozhodnutí o rozkladu nezohlednili situaci, kdy některé zadávací podmínky (u kterých zadavatel připustil možné úpravy v navazující fázi JŘSU) nebudou vůbec upraveny. Navrhovatel vyjádřil obavu, že pokud by s dotazy a následně námitkami vyčkával až na jednacích fázích, mohl by se připravit o možnost zpochybnit zadávací podmínky, které nakonec nebudou modifikovány.
52. Podle ustanovení § 242 odst. 4 zákona ve znění novely zákona, tj. v nyní účinném znění (od 16. 7. 2023), platí, že: „*Je-li v zadávacím řízení stanovena lhůta pro podání nabídek, musí být námitky proti zadávacím podmínkám doručeny zadavateli nejpozději do skončení této lhůty; tím není dotčena lhůta pro podání námitek podle odstavce 3. Námitky proti obsahu výzvy*

k podání nabídek v dynamickém nákupním systému nebo při zadávání veřejné zakázky na základě rámcové dohody musí být zadavateli doručeny nejpozději do konce lhůty pro podání nabídek. V soutěži o návrh musí být námitky proti soutěžním podmínkám doručeny nejpozději do konce lhůty pro podání návrhů.“

53. Podle ustanovení § 242 odst. 4 zákona v rozhodném znění, které dopadá na právě šetřený případ (tj. do 15. 7. 2023), platilo, že „*Pokud je v zadávacím řízení stanovena lhůta pro podání nabídek, musí být námitky proti zadávací dokumentaci doručeny zadavateli nejpozději do skončení této lhůty; v případě jednacého řízení s uveřejněním musí být námitky proti zadávací dokumentaci doručeny zadavateli nejpozději do skončení lhůty pro podání předběžných nabídek.*“
54. Z porovnání obou právních úprav vyplývá, že ustanovení § 242 odst. 4 zákona, ve znění před novelou, bylo ve vztahu k JŘSU více striktní než v nyní platném a účinném znění, neboť umožňovalo napadnout námitkami zadávací podmínky pouze do konce lhůty pro podání předběžných nabídek. V jednací fázi JŘSU tedy opravdu není možné namítat znění zadávacích podmínek, o kterých nebylo v jejím průběhu jednáno. Navrhovatel tak má možnost podat námitky proti zadávacím podmínkám, nejpozději do konce lhůty pro podání předběžných nabídek. Pokud by tak neučinil a v jednací fázi by o těchto zadávacích podmínkách nebylo jednáno, platí, že po skončení lhůty pro podání předběžných nabídek by je nemohl napadnout námitkami ani návrhem.
55. Ve vztahu k šetřenému případu je však třeba zdůraznit, **že navrhovatel nepodal námitky proti zadávacím podmínkám, ale pouze proti vyřízení jeho žádosti o vysvětlení zadávací dokumentace.** Tyto žádosti, které navrhovatel podal v první fázi JŘSU (před podáním žádostí o účast), se netýkaly podmínek kvalifikace ani minimálních technických podmínek, které by mu potenciálně bránily v podání žádosti o účast. Zadavatel si ani nevyhradil možnost o předběžných nabídkách nejednat. Po zvážení argumentace navrhovatele tak neshledávám důvod pro odchýlení se od předchozího posouzení této věci ani pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí.
56. Ve smyslu ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu jsem tedy přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí a jeho věcnou správnost v rozsahu vnesených námitek a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu, když jsem napadené rozhodnutí shledal zákonným a věcně správným, přičemž zároveň konstatuji, že napadené rozhodnutí je přezkoumatelné. Úřad ve správním řízení dostatečně zjistil skutkový stav věci. Současně řádně označil všechny podklady pro vydání rozhodnutí a uvedl závěry, které z těchto podkladů zjistil, přičemž zjištěný skutkový stav přezkoumal z hlediska naplnění zákonných ustanovení. Dále Úřad uvedl všechny právní předpisy (a v nich obsažené právní normy), které v dané věci aplikoval a současně dostatečně odůvodnil jejich použití.

VII. Závěr

57. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval v souladu se zákonem a správním řádem, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží

1. JUDr. Jaromír Císař, Ph.D., advokát, PORTOS, advokátní kancelář s. r. o., Hvězdova 1716/2b, 140 00 Praha 4
2. Mazel a partneři, advokátní kancelář, s.r.o., Belgická 276/20, 120 00 Praha 2

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy